Afskrift.

Fra Kapitain G. E. Fugl, Batterichef.
„Helgoland". Til Ankers udfor Korsør, den 2den Oktober 1881.

Ved Skiveskydningen med skarpladte Brandrørsgranater, en med den 12″ og en med hver af de 10″ BK., igaar Eftermiddags sprang den 12″ Granat ved Anslaget mod Vandet; den ene 10″ sprang ikke, og de tre Andre sprang tilsyneladende tæt udenfor Mundingen. Efter at den første Sprængning af saadan Art havde fundet Sted, undersøgtes Kanonen ved bagfra at se igjennem Løbet, men der var ikke nogen Abnormitet at opdage deri. For at erfare, om Grunden til disse utidige Sprængninger skyldtes Feil ved de Kruppske Brandrør, som iøvrigt under Betjeningen vare behandlede paa foreskreven Maade ved at prøve Løberens Sikkerhed forinden Satsskruens Iskruen, eller om de muligvis skyldtes Sprængladningens Selvantændelse paa Grund af Projektilets store Begyndelseshastighed, blev Satsskruen til Brandrøret i en 10″ skarpladt Brandrørsgranat erstattet ved en tætsluttende Konservationsskrue. Ved det dermed foretagne Skud sprang Granaten tæt udenfor Mundingen, ganske som ved de tre forudgaaende Skud, hvorefter Skydningen indstilledes.

Saasnart Omstændighederne tillode det, eftersaas Løbene i de 3 Kanoner, hvorfra de utidige Sprængninger havde fundet Sted, og ved at reflektere Sollys ind i dem, opdagedes forskjellige Ujevnheder paa enkelte Steder. Da disse imidlertid kunde tilskrives Krudtslam, underkastedes Løbene igjen en Undersøgelse, efterat de Dags Morgen vare udvaskede. Det viste sig da, at Felterne i Riffelgangene vare opflisede paa et Sted i en Krands om Løbet, ved de 2 Kanoner omtrent et Par Projektillængder foranfor Projektilleiet, ved den tredie ca. 4 Fod fra Mundingen. Heraf fremgaar det, at Sprængningen har fundet Sted i Løbet, uden dog at foraarsage nogen større Beskadigelse.

Da man ved Granaternes Ladning ved Søtøihuset har truffet alle mulige Forholdsregler mod Antændelse af Sprængladningen paa Grund af Friktion mod Granatens Vægge, fremgaar af denne Hændelse, at ladte Brandrørsgranater, udskudte med stor Begyndelseshastighed, upaatvivlelig maa medføre Muligheden af utidige, for Materiellet skadelige Sprængninger. Det maa derfor anbefales ved fremtidig Skydning med de skarpladte Brandrørsgranater at reducere Kanonens Ladning.

George E. Fugl.

Til Chefen for „Helgoland"

Udtrag

af

General-Rapport

over

Pandserbatteriet „Helgoland"

paa Togtet fra 1ste September til 17de Oktober 1881.

. . . . . .

Hvad det svære Artilleri angaar, skal jeg ikke kunne gjøre mange Bemærkninger; det System, som er valgt til Batteriets Bestykning, overtræffer i enhver Henseende alle andre for Tiden anvendelige. En vigtig Sag, mener jeg, er bleven konstateret ved Skydningen iaar, nemlig at Granaterne til de 10″ og 12″ BK. ikke lade sig udskyde med den store Hastighed, som den ordinære